

РАЗПОРЕЖДАНЕ

08.01.2020 г., гр. Добрич

Милена Георгиева, съдия – докладчик по административно дело № 8/ 2020 г. по описа на Административен съд - Добрич, след като извърши проверка по делото, установи следното:

Производството е по реда на чл. 185 и сл. от АПК.

Образувано е по протест вх. № 28/ 07.01.2020 г., подаден от прокурор в Окръжна прокуратура Веселин Вичев, срещу Наредбата за определяне на местните данъци на територията на община Добричка, приета с Решение № 33/ 31.01.2008г. на Общински съвет Добрички, няколкократно изменена и допълвана, последно с Решение № 309/29.09.2016г. общински съвет Добрички в частта на чл.41, ал.1 ; чл.421, ал.2 ; чл.41, ал. 6 ; чл.45, ал.1 ; чл.45, ал.2 ; чл.45, ал.3 ; чл.45, ал.5 ; чл.46, ал.3 ; чл.52, ал.1, т.4 и чл.63, ал.2 поради противоречието им с разпоредби от по-висок ранг.

Протестът е редовен, като отговарящ на изискванията на чл. 150 и чл. 151, във връзка с чл. 184 от АПК. На основание чл. 181, ал. 1 и ал. 2 АПК, оспорването следва да се съобщи чрез обявление в "Държавен вестник", да се постави обявлението на определеното за това място в съда и да се публикува в Интернет страницата на ВАС.

С оглед изложеното и на основание чл. 181, ал. 1 и ал. 2 и чл. 157 от АПК, Административният съд

РАЗПОРЕДИ:

ЗАДЪЛЖАВА Окръжна прокуратура - Добрич в 7 - /седем/ дневен срок от съобщаване на настоящото разпореджане да представи в деловодството на АдМС гр. Добрич вносна бележка за заплатена по сметката на Държавен вестник държавна такса за обнародване на оспорването в размер на 20 лв.

УКАЗВА на ОП-Добрич, че при неизпълнение на задължението за внасяне на такса за обнародването в указания срок, производството по делото ще бъде прекратено, а протестът – оставен без разглеждане.

След постъпване на доказателства за внесената държавна такса за обнародване:

ДА СЕ СЪОБЩИ по реда на чл. 181, ал. 1 и ал. 2 от АПК, чрез обявление в "Държавен вестник", поставяне на обявлението на определеното за това място в съда и чрез публикуване в Интернет страницата на ВАС оспорването от Окръжна прокуратура гр. Добрич, чрез протест на Наредбата за определяне на местните данъци на територията на община Добричка, приета с Решение № 33/ 31.01.2008г. на Общински съвет Добрички, няколкократно изменена и допълвана, последно с Решение № 309/29.09.2016г. общински съвет Добрички в частта на чл.41, ал.1 ; чл.421, ал.2 ; чл.41, ал. 6 ; чл.45, ал.1 ; чл.45, ал.2 ; чл.45, ал.3 ; чл.45, ал.5 ; чл.46, ал.3 ; чл.52, ал.1, т.4 и чл.63, ал.2.

ДА СЕ УКАЖЕ в обявлението, че на основание чл. 189, ал. 2 от АПК всеки, който има правен интерес, може да се присъедини към оспорването или да встъпи като страна наред с административния орган до началото на устните състезания при всяко положение на делото, без да има право да иска повтаряне

на извършени процесуални действия. Препис от молбата за присъединяване или за встъпване се връчва на наредените страни.

НАСРОЧВА адм.д. № 8/ 2020 г. по описа на АдМС - Добрич за разглеждане в открито съдебно заседание на **25.02.2020 г. от 13.20 часа.**

ДА СЕ ПРИЗОВАТ за датата на съдебното заседание:

-оспорвач (протестиращ) – Окръжна прокуратура – гр. Добрич

-ответник - Общински съвет-Добрички, като му се изпрати препис от протеста с указание за право на отговор в 14 – дневен срок от получаването.

УКАЗВА на ответника, че съгласно чл. 170, ал. 1 АПК следва да установи по делото съществуването на фактическите основания, посочени в оспорения акт, както и изпълнението на законовите изисквания при издаването му.

ЗАДЪЛЖАВА ответника в 14 – дневен срок от получаване на съобщението да представи копие на пълната преписка по приемане на оспорената Наредба, в заверен вид, вкл. пълния протокол от заседанието, на което е прието решението относно същата, данни за общия брой на общинските съветници, съответно колко са присъствали и колко са гласували вкл. и данни, че решението е включено в дневния ред на заседанието; доказателства, че решението е разгласено по реда на чл. 78, ал. 3 от АПК - публикацията в местните печатни издания, на интернет - страницата на общината или по друг начин.

Разпореждането да се съобщи чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

Разпореждането не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

ВЗД

7

ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА – ДОБРИЧ

гр. Добрич - 9300, ул. "Д-р К. Стоилов" № 7,
тел.: 058/605528, факс: 058/600496, e-mail: op_dobrich@prb.bg

Изх. № 726/2019 г.

Дата: 06.01.2020 г.

До
Административен съд
гр. Добрич

П Р О Т Е С Т по чл.186, ал.ІІ във вр. с чл.185 от АПК

от

Веселин Василев Вичев,
прокурор в Окръжна прокуратура гр. Добрич

Уважаеми Административни Съдии,

При проверка по реда на надзора за законност по преписка № 726/2019 г. по описа на Окръжна прокуратура гр. Добрич, която е била образувана на 19.12.2019 г. по повод получена в същата прокуратура резолюция от 18.12.2019 г. от Върховна административна прокуратура по тяхна преписка № 1689/2019 г. – ІІ, е било установено, че в Наредба № 13 за определяне размера на местните данъци на територията на Община Добричка, приета с приета с Решение № 33 от 31.01.2008 г. на Добрички общински съвет, влязла в сила на 01.02.2008 г., няколкократно изменяна и допълвана впоследствие, последно с Решение № 309 от 29.09.2016 г., се съдържат разпоредби, които се намират в противоречие с разпоредби, представляващи нормативно разрешение от по-висок ранг.

По естеството си общинската наредба е нормативен административен акт по определението на чл.75, ал.І от АПК, защото съдържа административно-правни норми, отнася се за неопределен и неограничен брой адресати и има

многократно правно действие. В същия смисъл е и дефиницията на чл.1а от Закона за нормативните актове /ЗНА/.

Следователно, при въвеждане на правните норми е недопустимо да се пренебрегне рамката на чл.76, ал.ІІІ от АПК, според която общинските съвети издават нормативни актове, с които уреждат съобразно нормативните актове от по-висока степен обществени отношения с местно значение. Идентично е и правилото на чл.8 от ЗНА.

По аргумент от чл.192а, пр.2-ро от АПК, дори и към един отминал момент подзаконовият акт да е бил в унисон с норми от по-висок ранг, при промяна на последните закономерно възниква противоречие с материалния закон, поради което и се появява основание за оспорване.

I. Съобразно чл.41, ал.І от Наредбата, за леките автомобили размерът на данъка се определя съобразно мощността на двигателя, коригиран с коефициент в зависимост от годината на производство, както следва: 1. до 37 kW включително - 0,50 лв. за 1 kW; 2. над 37 kW до 55 kW включително - 0,60 лв. за 1 kW; 3. над 55 kW до 74 kW включително - 0,80 лв. за 1 kW; 4. над 74 kW до 110 kW включително - 1,65 лв. за 1 kW; 5. над 110 kW - 1,85 лв. за 1 kW, като в зависимост от годината на производство данъкът се умножава с коефициентите, определени с чл.55, ал.1 от Закона за местните данъци и такси.

Законът за местните данъци и такси /ЗМДТ/ в актуалната си редакция обаче възприема друга философия за изчисляване на данъка, като за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 тона публичното вземане се състои от два компонента - имуществен и екологичен. От своя страна, имущественият компонент е функция на стойност, определена според мощността на двигателя, умножена по коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила.

Или, по начина, по който според общинската Наредба се образува размера на данъка, би се формирала само част от данъка, който следва да се определя по силата на закона /виж чл.55, ал.І, т.1 и т.2 от ЗМДТ/.

Несъответствието с разпоредби от по-висок ранг е явно.

II. С правилото на чл.41, ал.ІІ от Наредбата се определя данък за ремаркетата на леки автомобили в следните размери: 1. товарно ремарке-10 лева; 2.къмпинг ремарке – 15 лева. Местният орган на власт не налага никакви специални изисквания и характеристики, което означава, че нормата важи за всички видове ремаркета.

По силата на чл.55, ал.ІІ от ЗМДТ обаче, законоустановените граници се отнасят не за ремаркетата въобще, а само за тези от тях, които са за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т.

Налице е явна несъвместимост с правна норма от по-висок ранг.

III. Съгласно разпоредбата на чл.41, ал.6 от Наредбата: „Данъкът за товарен автомобил до 12 т технически допустима максимална маса е в размер на 20 лева за всеки започнат тон товароносимост.“.

По силата на чл.55, ал.VI от ЗМДТ обаче, общинският съвет определя с наредбата по чл.I, ал.2 данъка за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т., в размер от 10 до 30 лева за всеки започнати 750 кг товароносимост.“.

Налице е явна несъвместимост с правна норма от по-висок ранг.

IV. Съгласно разпоредбата на чл.45, ал.I от Наредбата: „За превозните средства с мощност на двигателя до 74 kw включително, снабдени с действащи катализаторни устройства и несъответстващи на екологичните категории „Евро 3“, „Евро 4“, „Евро 5“, „Евро 6“ и „EEV“, определеният по чл.41 данък за съответната година се заплаща с намаление 30 на сто.“

Цитираният текст от местната наредба е незаконосъобразен и това е видно от граматическото сравнение с относимата хипотеза на чл.59 от ЗМДТ, в сила от 01.01.2019 г.

Така например, ал.I на чл.59 от ЗМДТ е отменена, а ал.II на чл.59 от ЗМДТ гласи: „За мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kw включително, и съответстващи на екологична категория „Евро 4“ данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от „Евро 4“ – с 60 на сто намаление от определения по чл.55, ал.3 данък.“

От една страна, актуалното законодателно решение в чл.59, ал.II от ЗМДТ /ал.I, както е посочено по-горе, е отменена/ се отнася само за два от видовете МПС – мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kw, съответстващи на екологична категория „Евро 4“ /отговарящите на това изискване заплащат данък МПС с 20 на сто намаление/, а останалите мотопеди и мотоциклети с мощност до 74 kw с екологична категория по-висока от „Евро 4“ заплащат данъка с намаление от 60 на сто.

От друга страна, чл.45, ал.I от местната Наредба се отнася до всички видове МПС с мощност на двигателя до 74 kw, като са въведени условия същите да са несъответстващи на екологични категории „Евро 3“, „Евро 4“, „Евро 5“, „Евро 6“ и „EEV“ и да са снабдени с катализиращи устройства – когато двете условия са кумулативно изпълнени данъкът се заплаща с 40 на сто намаление. Разликата между решението на местния нормотворец и решението на законодателя е ясно доловима, напълно ясна, обусловена от настоящото съдържание на законовата норма. Разпоредбата от подзаконовия нормативен акт не съответства на актуалната редакция на относимата законова разпоредба, която, от своя страна, е насочена към спазване на по-високи екологични

станданти и насърчава чрез данъчни облекчения собствениците на тези МПС, които отговарят на тях.

В сегашната си редакция местната разпоредба противоречи на относимата законова норма и по този начин резултатът е обратен на вложения в нея смисъл.

V. Съгласно разпоредбата на чл.45, ал.ІІ от Наредбата: „За превозните средства с мощност на двигателя до 74 kw включително и съответстващи на екологичните категории „Евро 3“ и „Евро 4“ данъкът се заплаща с 50 на сто намаление, а за съответстващите на „Евро 5“, „Евро 6“ – с 60 на сто намаление, от определения по чл.41, ал.1 и 3 данък“.

Цитираният текст от местната наредба е незаконосъобразен и това е видно от граматическото сравнение с относимата хипотеза на чл.59 от ЗМДТ, в сила от 01.01.2019 г.

Така например, ал.І на чл.59 от ЗМДТ е отменена, а ал.ІІ на чл.59 от ЗМДТ гласи: „За мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kw включително, и съответстващи на екологична категория „Евро 4“ данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от „Евро 4“ – с 60 на сто намаление от определения по чл.55, ал.3 данък.“

От една страна, актуалното законодателно решение в чл.59, ал.ІІ от ЗМДТ /ал.І, както е посочено по-горе, е отменена/ се отнася само за два от видовете МПС – мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kw, съответстващи на екологична категория „Евро 4“ /отговарящите на това изискване заплащат данък МПС с 20 на сто намаление/, а останалите мотопеди и мотоциклети с мощност до 74 kw с екологична категория по-висока от „Евро 4“ заплащат данъка с намаление от 60 на сто.

От друга страна, в чл.45, ал.І от местната Наредба, отнасяща се също до всички видове МПС с мощност на двигателя до 74 kw, се съдържат условия, както следва: тези МПС да съответстват на екологичните стандарти „Евро 3“ и „Евро 4“ – тогава данъкът е с 50 на сто намаление; ако МПС отговарят на екологичните стандарти „Евро 5“ и „Евро 6“ данъкът е с 60 на сто намаление.

Разликата между решението на местния нормотворец и решението на законодателя е ясно доловима, напълно ясна, обусловена от настоящото съдържание на законовата норма. Разпоредбата от подзаконовия нормативен акт не съответства на актуалната редакция на относимата законова разпоредба, която, от своя страна, е насочена към спазване на по-високи екологични стандарти и насърчава чрез данъчни облекчения собствениците на тези МПС, които отговарят на тях.

В сегашната си редакция местната разпоредба противоречи на относимата законова норма и по този начин резултатът е обратен на вложения в нея смисъл.

VI. Съгласно разпоредбата на чл.45, ал.III от Наредбата: „За автобусите, товарните автомобили, влекачите за ремарке и седловите влекачи, снабдени с „екодвигатели“, съответстващи на стандартите „Евро 3“ и „Евро 4“, данъкът се заплаща с 40 на сто намаление, а за съответстващите на „Евро 5“, „Евро 6“ и „ЕЕV“ – с 50 на сто намаление от определения по чл.41, ал.5, 6, 7 и 13 данък.“.

Цитираният текст от местната наредба е незаконосъобразен и това е видно от граматическото сравнение с относимата хипотеза на чл.59 от ЗМДТ, в сила от 01.01.2019 г.

Така например, ал.III на чл.59 от ЗМДТ гласи: „За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 т, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория „Евро 4“, данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на „Евро 5“, „Евро 6“ и „ЕЕV“ – с 50 на сто намаление от определения по чл.55, ал.5, 6, 7 и 13 данък.“.

От една страна, актуалното законодателно решение в чл.59, ал.III от ЗМДТ се отнася за автобуси, товарните автомобили с технически допустима максимална маса над 3,5 тона, влекачите за ремарке и седловите влекачи, като при тези от горепосочените, с екологична категория „Евро 4“, данъкът е с 20 на сто намаление, а при тези с екологична категория „Евро 5“, „Евро 6“ и „ЕЕV“ – с 50 на сто намаление.

От друга страна, чл.45, ал.III от местната Наредба се отнася до всички гореизброени МПС, но липсва разграничението в тонажа на технически допустимата максимална маса относно автобусите и товарните автомобили, като при тези от тях с екологична категория „Евро 3“ и „Евро 4“ данъчното намаление е с 40 на сто, а при тези от тях с екологичен стандарт „Евро 5“, „Евро 6“ и „ЕЕV“ данъчното намаление е с 50 на сто.

Разликата между решението на местния нормотворец и решението на законодателя е ясно доловима, напълно ясна, обусловена от настоящото съдържание на законовата норма. Разпоредбата от подзаконовия нормативен акт не съответства на актуалната редакция на относимата законова разпоредба, която, от своя страна, е насочена към спазване на по-високи екологични стандарти и насърчава чрез данъчни облекчения собствениците на тези МПС, които отговарят на тях.

В сегашната си редакция местната разпоредба противоречи на относимата законова норма и по този начин резултатът е обратен на вложения в нея смисъл.

VII. Съгласно разпоредбата на чл.45, ал.V от Наредбата: „Екологичните категории „Евро 3“, „Евро 4“, „Евро 5“, „Евро 6“ и „ЕЕV“ се удостоверяват чрез предоставяне на документ, от който е видно съответствието на превозното средство с определената от производителя екологична категория.“.

Цитираният текст от местната наредба е незаконосъобразен и това е видно от граматическото сравнение с относимата хипотеза на чл.59 от ЗМДТ, в сила от 01.01.2019 г.

Текстът на чл.45, ал.V от местната Наредба е съответствал на разрешението, дадено с предходната редакция на чл.59, ал.V от ЗМДТ, но не съответства на актуалната редакция на законовата разпоредба.

В актуалната редакция на закона - ал.V на чл.59 от ЗМДТ, се презюмира, че при липса на данни за екологичната категория на МПС в регистъра по чл.54, ал.I, се приема, че то е изобщо без екологична категория, а според „старата“ редакция на чл.59, ал.V от ЗМДТ екологичните категории „Евро 3“, „Евро 4“, „Евро 5“, „Евро 6“ и „ЕЕV“ се доказват с представяне на документ, от който е видно съответствието на МПС с определената от производителя екологична категория.

Разликата между решението на местния нормотворец и решението на законодателя е ясно доловима, напълно ясна, обусловена от настоящото съдържание на законовата норма. Разпоредбата от подзаконовия нормативен акт не съответства на актуалната редакция на относимата законова разпоредба, която, от своя страна, е насочена към спазване на по-високи екологични стандарти и насърчава чрез данъчни облекчения собствениците на тези МПС, които отговарят на тях.

В сегашната си редакция местната разпоредба противоречи на относимата законова норма и по този начин резултатът е обратен на вложения в нея смисъл.

VIII. Според чл.46, ал.III от Наредбата заплащането на данъка е условие за редовност при годишния технически преглед на превозното средство. Заплащането на данъка се удостоверява с представяне на издаден или заверен от общината документ.

Според разпоредбата на чл.60, ал.VI от ЗМДТ обаче, заплащането на данъка се доказва освен по закрепения и от местния нормотворец начин, но и посредством проверка чрез автоматизиран обмен на информация между информационната система за електронно регистриране на извършените периодични прегледи на пътни превозни средства, поддържани от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, и а) системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите в изпълнение на чл.5а от ЗМДТ, или, б) съответната система за администриране на местни данъци и такси на общината.

Следователно, разрешението на местния орган на власт лишава лицата от възможност за използване на прогласения от законодателя способ да убедят за изрядността си относно заплащането на данъка върху превозните средства.

Тук не става дума за нормативна празнота, изразяваща се в закрепване на една от законовите алтернативи, а за незаконосъобразно положение, защото нормата от Наредбата е изрична, изчерпателна, повелителна.

Поради което и стореното от общинския съвет е недопустимо.

IX. Съгласно разпоредбата на чл.52, ал.І т.4 от Наредбата: „Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност: лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т.10, 12 и 13 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва при условие, че към декларацията по чл.53 е приложено копие от удостоверението за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.“

При съобразяване на непосредствено предхождащата теза и при отчитане, че според чл.61м, ал.1 т.4 от Закона за местните данъци и такси това преимущество важи за лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените само в т.10 на приложение № 4, заключението за незаконосъобразност е очевидно. И това е така, защото местният нормотворец позволява привилегията и на лица, извършващи действия по т.12 и т.13 от приложението към закона.

Явно е, че обсъжданата разпоредба от наредбата е в несъответствие с относимия текст от Закона за местните данъци и такси.

X. В чл.63, ал.ІІ от общинската наредба е представена формулата, по която се изчислява недължимо внесена част от платения годишен данък върху таксиметров превоз на пътници за текущата година - това е частното на произведението от платения годишен данък върху таксиметров превоз на пътници за текущата година с броя на месеците от текущата година, следващи месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници и /разделено на/ числото 12.

В актуалната норма на чл.61ч, ал.ІІ от ЗМДТ недължимо внесената част от данъка върху таксиметров превоз на пътници за текущата година е частното на произведението от платения данък върху таксиметров превоз на пътници за срока, за който е издадено разрешението с оставащия брой на календарните месеци от срока на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници, следващи месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници и /разделено на/ броя на календарните месеци, за които е издадено разрешението и е платен данъкът върху таксиметров превоз на пътници.

Диференциацията между законовата и подзаконовата уредба е напълно ясна.

В обобщение, в разгледаните аспекти се разкрива непоносимо противоречие с правни норми от по-висок ранг, чието съществуване в правната действителност е забранено. Разгледаните разрешения в настоящата редакция на общинската наредба са материално незаконосъобразни, поради което и всякакви доводи за целесъобразност са неприложими.

Предвид изложеното, на основание чл.126, пр.2, чл. 186, ал.ІІ във вр. с чл.185 от АПК,

ПРЕДЛАГАМ:

Да отмените разпоредбата на чл.41, ал.І от Наредба № 13 за определяне размера на местните данъци на територията на Община Добричка, тъй като същата противоречи на чл.55, ал.І, т.1 и т.2 от Закона за местните данъци и такси, защото предвижда начин за определяне на данъчно задължение, който е несъответен на начина за формиране на същия данък, възприет от законодателя.

Да отмените разпоредбата на чл.41, ал.ІІ от Наредба № 13 за определяне размера на местните данъци на територията на Община Добричка, тъй като същата противоречи на чл.55, ал.ІІ от Закона за местните данъци и такси, защото предвижда данъчно задължение, което излиза извън пределите на установените от законодателя граници.

Да отмените разпоредбата на чл.41, ал.VI от Наредба № 13 за определяне размера на местните данъци на територията на Община Добричка, тъй като същата противоречи на чл.55, ал.VI от Закона за местните данъци и такси, защото предвижда данъчно задължение, което излиза извън пределите на установените от законодателя граници.

Да отмените разпоредбата на чл.45, ал.І от Наредба № 13 за определяне размера на местните данъци на територията на Община Добричка, тъй като същата противоречи на чл.59 от Закона за местните данъци и такси, защото не съответства на актуалната редакция на относимата законова разпоредба.

Да отмените разпоредбата на чл.45, ал.ІІ от Наредба № 13 за определяне размера на местните данъци на територията на Община Добричка, тъй като същата противоречи на чл.59, ал.ІІ от Закона за местните данъци и такси, защото не съответства на актуалната редакция на относимата законова разпоредба.

Да отмените разпоредбата на чл.45, ал.ІІІ от Наредба № 13 за определяне размера на местните данъци на територията на Община Добричка, тъй като същата противоречи на чл.59, ал.ІІІ от Закона за местните данъци и такси, защото не съответства на актуалната редакция на относимата законова разпоредба.

Да отмените разпоредбата на чл.45, ал.V от Наредба № 13 за определяне размера на местните данъци на територията на Община Добричка, тъй като същата противоречи на чл.59, ал.V от Закона за местните данъци и такси, защото не съответства на актуалната редакция на относимата законова разпоредба.

Да отмените разпоредбата на чл.46, ал.III от Наредба № 13 за определяне размера на местните данъци на територията на Община Добричка, тъй като същата противоречи на чл.60, ал.VI от Закона за местните данъци и такси, защото разрешението на местния орган на власт лишава лицата от възможност за използване на прогласен от законодателя способ да убедят за изрядността си относно заплащането на данъка върху превозните средства.

Да отмените разпоредбата на чл.52, ал.I т.4 от Наредба № 13 за определяне размера на местните данъци на територията на Община Добричка, тъй като същата противоречи на чл.61м, ал.I т.4 от Закона за местните данъци и такси, защото позволява привилегия за ползване на данъчни облекчения и на лица, извършващи действия по т.12 и т.13 от Приложение №4 към закона, каквото разрешение законодателят не въвежда.

Да отмените разпоредбата на чл.63, ал.II от Наредба № 13 за определяне размера на местните данъци на територията на Община Добричка, тъй като същата противоречи на чл.61ч, ал.II от Закона за местните данъци и такси, защото предвижда формула за изчисляване на недължимо внесена част от платения годишен данък върху таксиметров превоз на пътници, която не намира законова опора.

Моля да присъдите на Окръжна прокуратура гр. Добрич направените по делото разноски, представляващи сумата, платена за съобщаване на протеста чрез обявление в Държавен вестник.

Приложение: Препис от протеста за ответната страна – Добрички общински съвет.

3311
Веселин Вичев/